

[Formanden]

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Det er jeg klar over, hr. formand.

Jeg vil gerne have lov til at sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg ikke har udtrykt noget ønske om at presse nogen andre ind. Fru Grethe Fenger Møller antyder, at bibliotekerne nu ligesom vil presse de resterende 60 pct. ind. Ikke tale om! Det er en rent kommunal opgave at bestemme det.

Når vi så har den lykke, at de to kommuner, der gør mest ud af det, er konservativt dirigerede og ledede kommuner, som siger: her er et udbud, som kalder på jer, så må man da være glad for det, og så er der ikke tale om statsdirigering. Jeg må da gøre helt klart, at der er tale om, at nogle kommunale politikere, som kender deres område, føler, at her er en række ting, som de gerne vil stille til rådighed for borgerne, fordi de mener, det er sundt og fornuftigt for borgerne. Der er ikke én, der presses ind. Heller ikke her er der tale om dirigering, hverken stats- eller lokaldirigering.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har først en enkelt bemærkning til undervisningsministeren, der meddelte os, at hun var enig med kulturministeren i redegørelsen. Så er spørgsmålet jo, om kulturministeren også er enig med undervisningsministeren. Her tænker jeg særlig på den definition, som undervisningsministeren giver af socialdemokratisk kulturpolitik. Hun karakteriserer den som mangfoldig, løst defineret, træg, tvetydig eller mangetydig med usikkerhed i afgørelserne og undertiden også selvmodsigende stillingtagen fra sag til sag. Det er fra forordet til »Rapport fra en kaffeklub«. Det var da interessant at vide, om kulturministeren også er enig med undervisningsministeren.

Jeg vil gerne sigé et par ord til fru Nathalie Lind. Jeg synes, det var en god og skarp tale, fru Nathalie Lind holdt. Jeg skal da understrege, at venstre er tilhænger af en aktiv kulturpolitik. Jeg talte før om ytringsfrihed og frisind. Jeg ville gerne have haft tid til at citere lidt af nogle medlemmer af venstre, som tidligere har ytret sig i kulturpolitik, og jeg vil gerne i anledning af fru Nathalie Linds bemærkninger komme med det nu. Jeg sagde, at det moderne samfund er lige så raf-

fineret som det gamle Rom, når man taler om ytringsfrihed – måske mere.

Hr. Poul Hartling har engang på en meget skarp måde bragt forskellen frem mellem en kulturpolitik, der bygger på frisind, og en kulturpolitik, der holder sig til ytringsfrihed. Hr. Poul Hartling sagde, at venstre ville støtte kunst og kultur, men ville bruge hele sin kraft på at bekæmpe, at noget, som det danske folks flertal vendte sig imod, skulle støttes med offentlige midler. Ja men dér har vi det jo netop: man må godt få ytringsfrihed, men man må bare ikke få de midler, der gør, at det bliver farligt.

Fru Grethe Fenger Møller lykkedes det at give det ligesom en tand til. Fru Grethe Fenger Møller talte i en af vore kulturdiskussioner herinde ikke blot om, at folkets flertal ikke måtte være imod det nye, men at det ligefrem skulle være sådan, at folkets flertal var for det. Så ville fru Grethe Fenger Møller gerne have, at folketinget og ministeren skulle bedømme, hvad der skal have støtte.

Vel, vi kan vist ikke komme meget længe i dette med, at der er snævre grænser for, hvilke chancer det nye får. Jeg stillede dengang et spørgsmål, og det vil jeg gerne gentage i dag: hvis man ikke giver det nye chancen for at komme frem på fredelig måde, hvad andet er der så tilbage for det nye end revolutionen og volden? Man må da forstå, at det standpunkt, man tager, har konsekvenser.

Må jeg derefter vende mig til kulturministeren. Han nævnte, at det var en socialdemokratisk borgmester i Holstebro. Jeg vil gerne understrege, uanset hvad der siges af disse mennesker, at hvis man tror, der er tale om socialistiske vurderinger bag kommunalpolitikken, så er det en fejlbedømmelse. Det er noget, der svarer til det, som man fra socialistisk side har taget skarp afstand fra.

Desværre fik undervisningsministeren ikke tid til med ét ord at tale om det, der burde have været det egentlige ved hele denne debat, vores grundlæggende princip: om der bare skal være ytringsfrihed, som vi så kan sørge for ikke er så farlig, eller der skal være frisind, hvor det er målet at skabe et klima, hvor det nye vokser frem, for det er det nye, vi ustandselig spørger efter. Ja men det er det, vi har brug for. Det skal være spændende at være her for os. Vi skal skabe et bedre kulturmiljø for vor tids mennesker. Er det